ARREST VAN HET HOF
VAN 22 FEBRUARI 1979 [1]

Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

„Aérosols"

Zaak 163/78

Samenvatting

Lid-Staten — Verplichtingen — Uitvoering van richtlijnen — Niet-nakoming — Niet toelaatbare rechtvaardiging
(EEG-Verdrag, art. 169)

Ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van verplichtingen en termijnen die in de richtlijnen van de Gemeenschap besloten liggen, kan een Lid-Staat zich niet ten exceptieve op nationaalrechtelijke bepalingen, praktijken of situaties beroepen.

In zaak 163/78,

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, ten deze vertegenwoordigd door G. P. Alessi, lid van de juridische dienst van de Commissie, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verzoekster,

tegen

ITALIAANSE REPUBLIEK, ten deze vertegenwoordigd door ambassadeur A. Maresca als gemachtigde, bijgestaan door de avvocato dello Stato A. Marzano, domicilie gekozen hebbende ter Italiaanse ambassade te Luxemburg,

verweerster,

betreffende een verzoek om vaststelling dat de Italiaanse Republiek de verplichtingen niet is nagekomen welke ingevolge 's Raads richtlijn nr. 75/324/EEG van 20 mei 1975 inzake onderlinge aanpassing van de wetgevin-

1 — Procestaal: Italiaans.

gen van de Lid-Staten betreffende aërosols (PB L 147 van 1975, blz. 40), op haar rusten,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: J. Mertens de Wilmars, waarnemend president (kamerpresident), A. J. Mackenzie Stuart, kamerpresident, A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe en G. Bosco, rechters,

advocaat-generaal: J.-P. Warner
griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop, de conclusies, alsmede de middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten en het procesverloop

Richtlijn nr. 75/324/EEG van de Raad van 20 mei 1975, waarvan de Lid-Staten is kennisgegeven op 21 mei 1975, beoogt de aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende aërosols, inzonderheit op het punt van de fabricage, het afvullen en de nominale capaciteiten van aërosols.

Ingevolge artikel 11 van de richtlijn moeten de Lid-Staten binnen een termijn van 18 maanden volgende op de kennisgeving de nodige maatregelen treffen. Voor Italië had dit uiterlijk op 21 november 1976 moeten plaatsvinden.

De Commissie heeft de Italiaanse regering bij brief van 1 april 1977 verzocht om overeenkomstig artikel 169 EEG-Verdrag, binnen een termijn van twee maanden haar opmerkingen te maken.

De Permanente Vertegenwoordiging van Italië heeft bij telexbericht van 13 september 1977 de Commissie verzekerd, dat de lopende nationale procedure voor het overnemen van de richtlijn in de nationale wetgeving zou worden versneld.

Het met redenen omklede advies, waarbij Italië werd verzocht de richtlijn binnen een termijn van twee maanden uit te voeren, is de Italiaanse regering bij brief van 19 december 1977 toegezonden.

Bij telexbericht van 30 januari 1978 heeft de Commissie twee maanden uitstel verleend.

Op 28 juli 1978 heeft de Commissie het onderhavige beroep ingesteld.

Verweerster heeft geen dupliek ingediend.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

II — Conclusies van partijen

De Commissie concludeert dat het den Hove behage:

— vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de nodige maatregelen te treffen om te voldoen aan richtlijn nr. 75/324 van de Raad van 20 mei 1975 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende aërosols, haar verdragsverplichtingen niet is nagekomen;

— de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

III — Middelen en argumenten van partijen

De *Commissie* betoogt dat het verbindend karakter van de richtlijnen voor de Lid-Staten de verplichting meebrengt zich te houden aan de daarin voor de vaststelling van de nationale uitvoeringsbepalingen gestelde termijnen. Zij verwijst ten deze naar de arresten in de zaken 52/75 (Jurispr. 1976, blz. 277) en 10/76 (Jurispr. 1976, blz. 1359).

De *Italiaanse regering* merkt op dat de bevoegde Italiaanse autoriteiten reeds in de precontentieuze fase het voornemen hebben te kennen gegeven de voor de volledige uitvoering van de betrokken richtlijn noodzakelijke bepalingen vast te stellen. Zij voegt hieraan toe dat zich extra moeilijkheden hebben voorgedaan, omdat het noodzakelijk bleek deze uitvoering bij wet te regelen, aangezien het niet mogelijk was dit bij eenvoudig ministerieel besluit te doen zoals aanvankelijk de bedoeling was geweest. Verscheidene instanties moesten toen vooraf worden geraadpleegd.

De *Commissie* blijft in haar repliek bij haar conclusies.

IV — Mondelinge behandeling

Partijen zijn ter terechtzitting van 1 februari 1979 in hun pleidooien gehoord. De advocaat-generaal heeft op dezelfde datum conclusie genomen.

In rechte

1 Bij verzoekschrift, ingekomen ter griffie op 28 juli 1978, heeft de Commissie overeenkomstig artikel 169 EEG-Verdrag beroep ingesteld tot vaststelling dat de Italiaanse Republiek een krachtens het Verdrag op haar rustende verplichting niet is nagekomen door niet binnen de voorgeschreven termijn de nodige maatregelen in te voeren om te voldoen aan richtlijn nr. 75/324 van de Raad van 20 mei 1975 inzake onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten betreffende aërosols (PB L 147 van 1975, blz. 40).

2 Krachtens artikel 11 van de richtlijn moesten de Lid-Staten binnen een termijn van achttien maanden volgende op de kennisgeving ervan de nodige maatregelen treffen voor het volgen van de richtlijn; deze termijn is op 21 november 1976 verstreken.

3 Verweerster betwist de haar verweten nalatigheid niet. Zij beperkt zich tot de
4 verklaring, dat de vertraging bij de uitvoering van de richtlijn is ontstaan doordat, enerzijds, het noodzakelijk was daartoe een wet vast te stellen en, anderzijds, over het onderwerp zelf van de richtlijn eerst verscheidene terzake bevoegde instanties moesten worden geraadpleegd.

5 Ten deze moet eraan worden herinnerd dat een Lid-Staat, ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van verplichtingen en termijnen die in richtlijnen van de Gemeenschap besloten liggen, zich niet ten exceptieve op nationaal-
6 rechtelijke bepalingen, praktijken of situaties kan beroepen. Derhalve moet worden vastgesteld dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de voorgeschreven termijn de nodige maatregelen in te voeren om te voldoen aan richtlijn nr. 75/324 van de Raad van 20 mei 1975, een krachtens het Verdrag op haar rustende verplichting niet is nagekomen.

Kosten

7 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering
8 moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen, voor zover zulks is gevorderd. Aangezien verweerster in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

uitspraak doende, verstaat:

1. **Door niet binnen de voorgeschreven termijn de nodige maatregelen in te voeren om te voldoen aan richtlijn nr. 75/324 van de Raad van 20 mei 1975, is de Italiaanse Republiek een krachtens het Verdrag op haar rustende verplichting niet nagekomen.**

2. **Verweerster wordt verwezen in de kosten.**

Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Donner

Pescatore Sørensen O'Keeffe Bosco

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op tweeëntwintig februari negentienhonderdnegenenzeventig.

De griffier
A. Van Houtte

De waarnemend president
J. Mertens de Wilmars
(kamerpresident)